

STOPI BLIZU SRCA

Jože Udovič

Jutro z zarjo na rokah,
dišečih po hladnih daljavah,
ki v potoku luči stojiš,
stopi mi blizu srca,
težko bom sam prehodil ta dan.
V zraku že čutim trpki dih,
oči se loteva
slepeča rja.

Sezi v jasni zrak, poišči odseve,
ki vedo mnogo več
kot onemogli, molčeči spomin,
naj svoje čelo vanje potopim.

Poišči v morju zelene globine
in misli sonca, valujoče na njih.
Zajemi dišečo modrino gore,
da si z njo umijem oči.

Sezi v svet in mi odkrij
začudenje prebujenih stvari,
napolni mi prsi z njim.

Poišči najtišje besede,
skrite zame sredi oblakov,
dreves, potokov, trav in rož,
dolgo jih že iščem,
mogoče jih nikoli
ne bom odkril.

Jutro, ki ti na čelu zadnja
zvezda gori,
poišči na daljnem oknu
skriti nagelj,
na njem je ostala svetloba
čistih oči,
zvečer ga bom položil
v svoje sanje —
tvoj najlepši dar.